

Література

1. Resolution № 1 Internet Freedom [Electronic source], [Freedom of Expression and Democracy in the Digital Age : Opportunities, rights, responsibilities], (Belgrade, 7–8 November 2013). – Belgrade, 2013. – Access mode : http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/media/belgrade2013/Belgrade%20Ministerial%20Conference%20Texts%20Adopted_en.pdf
2. UNESCO Report of the experts meeting on cyberspace law [Electronic source] (Monte-Carlo, Principality of Monaco, 29–30 September 1998). – Monte-Carlo : UNESCO, 1999. – Access mode : <http://unesdoc.unesco.org/images/0011/001163/116300e.pdf>
3. *Perritt, Henry H.* The Internet is Changing the Public International Legal System / Henry H. Perritt // Kentucky Law Journal. – 1999–2000. – No. 88. – P. 885–892.
4. *Uerpmann-Witzack, R.* Principles of International Internet Law [Electronic source] / Robert Uerpmann-Witzack // German Law Journal. – 2010. – No. 11. – P. 1245–1263. – Access mode: <http://www.germanlawjournal.com/index.php?pageID=11&artID=1293>
5. Кастельонська декларація про нові перспективи загальної спадщини людства 1999 р. [Електронний ресурс]. Офіційний сайт ЮНЕСКО. – Режим доступу: www.unesdoc.unesco.org/images/0011/0011175/117569R.pdf

УДК 336.7:340.5:347.7

Соснін О. В., д.п.н., професор,
Національний авіаційний університет,
Савченко С. В., завідувач сектору,
Національний інститут стратегічних досліджень, м. Київ, Україна

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА ЗНАНЬ В УКРАЇНІ

Поступ кожної країни сьогодні визначається насамперед темпами розвитку засад «суспільства знань», тобто умінням ефективно використовувати можливості свого наукового і взагалі інтелектуального потенціалу. Виявлення ролі знань та інформаційного ресурсу, яким володіє нація, в зміні економічної, соціальної і політичної структури суспільства завжди було сенсом соціально-філософських теорій. Однак, концептуалізація ідей побудови інформаційного суспільства знань, перехід світової економіки на новий якісний рівень розвитку, гостра необхідність пошуку адекватних відповідей на питання про ступінь впливу інформації на економічний розвиток стало на початку ХХІ ст. нагальним завданням державного управління суспільним розвитком. Природа та сутність ґрунтовних досліджень теоретичних аспектів суспільства знань як феномену, а також вивчення

особливостей процесу розгортання його засад в площині потреб державного управління обумовлено не тільки теоретичними інтересами, але й практичними потребами розвитку сучасної України. Все це, у свою чергу, вимагає поглибленого осмислення проблем інформаційного суспільства знань, особливо в контексті глобалізаційних викликів, щоб знайти своє унікальне місце в ситуації швидкоплинних інновацій сучасного інтелектуального ландшафту. В одному з офіційних документів «Рекомендації парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні» відмічається про те, що стан розбудови інформаційного суспільства в Україні порівняно з світовими тенденціями є недостатнім, і не відповідає потенціалу та можливостям України, зокрема: відсутні національна стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні та план дій щодо її реалізації; немає координації зусиль державного і приватного секторів для ефективного використання наявних ресурсів; достатньо слабкою є ефективність використання фінансових, матеріальних, кадрових ресурсів, спрямованих на виконання Національної програми інформатизації, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у соціально-економічну сферу; спостерігаються відставання у впровадженні технологій в систему електронного бізнесу, електронних бірж та аукціонів, електронних депозитаріїв, використанні безготівкових розрахунків за товари і послуги тощо; потребує підвищення ефективності створення національної інформаційної інфраструктури для надання органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним і фізичним особам інформаційних послуг з використанням Інтернету, яке поки що відбувається повільно; рівень комп'ютерної грамотності населення є недостатнім, впровадження нових методів навчання із застосуванням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій – повільним; рівень представленості України в Інтернет – просторі є низьким, а присутність в Інтернет українських інформаційних ресурсів – недостатньою; рівень державної підтримки виробництва засобів інформатизації, програмних засобів і впровадження інформаційно-комунікаційних технологій не забезпечує всіх потреб економіки й суспільного життя; розвиток нормативно-правової бази інформаційної сфери є також недостатнім; рівень інформатизації окремих галузей економіки, деяких регіонів країни є низьким; спостерігається нерівномірність забезпечення можливості доступу населення до комп'ютерних і телекомунікаційних засобів, поглиблення «інформаційної нерівності» між окремими регіонами, галузями економіки та різними верствами населення; не вирішуються в повному обсязі питання захисту авторських прав на програмну продукцію, відсутні системні державні рішення, спрямовані на створення національних структур (центрів, техно-

полісів і технопарків) з розробки конкурентоспроможного програмного забезпечення. Проте, зрушення відбулися у зв'язку з тим, що нормативно-правове поле та нормативно-технічне забезпечення процесу почалося після прийняття в 1998 р. законів України «Про національну програму інформатизації», «Про Концепцію Національної програми інформатизації» та «Про затвердження завдань Національної програми інформатизації на 1998–2000 рр.», загальнодержавної програми «Електронна Україна», яка визначає стратегічні завдання національної програми інформатизації на 2004–2011 роки». 24 лютого 2003 р. прийнято постанову Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний уряд», яка є складовою частиною загальнодержавної програми «Електронна Україна». Інформаційні відносини, тобто відносини, що виникають при одержанні, використанні, поширенні і зберіганні інформації, регулюються Конституцією України, Законами України «Про інформацію» (1992), «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» (1992), «Про телебачення і радіомовлення» (1993), «Про науково-технічну інформацію» (1993), «Про захист інформації в автоматизованих системах» (1994), «Про рекламу» (1996), «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України» (1997), «Про видавничу справу» (1997), «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» (1997) та іншими законодавчими актами про окремі галузі, види, форми і засоби інформації, міжнародними договорами та угодами, ратифікованими Україною.

Література

1. Про Концепцію національної інформаційної політики: проект закону України № 2526 від 13.12.2002. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=13798
2. Концепція реформування законодавства України у сфері суспільних інформаційних відносин. Затверджено та взяте за основу рішенням Урядової комісії з питань інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів виконавчої влади (Протокол № 7 від 06.10.2000 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ndcpi.org.ua/jurnal/16_12.htm